

Nội dung bài viết

1. [Ôn tập giữa học kì 1 - Tiết 7 trang 65 SGK Tiếng Việt lớp 3 Tập 1 - Cánh Diều](#)

Ôn tập giữa học kì 1 - Tiết 7 trang 65 SGK Tiếng Việt lớp 3 Tập 1 - Cánh Diều

(Bài luyện viết)

Chọn 1 trong 2 đề sau:

Câu 1 trang 65 SGK Tiếng Việt lớp 3 Tập 1: Viết một đoạn văn kể về một sự việc hoặc một hoạt động mà em được chứng kiến hoặc tham gia ở trường

Trả lời:

Trên đường tới sân bóng, em nhìn thấy một bà cụ đang xách một túi đồ trông có vẻ rất nặng. Bỗng nhiên, một đám thanh niên đi qua va vào bà cụ. Túi đồ bị rơi xuống đường. Nhưng đám thanh niên không quay lại nhặt đồ giúp bà. Thấy vậy, em liền chạy tới giúp bà xách túi đồ. Xong xuôi, bà cụ nhìn em mỉm cười rồi cảm ơn. Em cảm thấy rất vui vì làm được một việc tốt.

Câu 2 trang 65 SGK Tiếng Việt lớp 3 Tập 1: Viết đoạn văn kể về một kỉ niệm đáng nhớ của em với một người thân trong gia đình.



Trả lời:

Trong gia đình tôi, bố là người yêu thương tôi nhất. Bố luôn luôn lắng nghe mọi người nói và đặc biệt là tôi.

Bố có một thân hình to, cao, khoẻ mạnh. Bố rất khoẻ và luôn giúp đỡ mọi người trong gia đình. Bố có một đôi tay nổi cơ bắp, bàn tay bố có nhiều vết chai cứng như đá vì phải làm việc nhiều. Mặt bố tròn, mũi cao, miệng rộng, để râu và bố có đôi mắt màu nâu tuyệt đẹp. Hôm nào em đi học, bố và mẹ cũng ra tiễn em. Bố dặn dò em rất kỹ, nào là “đi học hôm nay phải...”, rồi thì “phải nghe lời cô giáo...”, nhưng câu cuối cùng vẫn là “con đi đường cẩn thận nhé”. Khi đi học về, đang dắt xe vào nhà thì tiếng nói của bố từ trong nhà vọng ra “Con đã về rồi à?”. Nhưng bố cũng rất nghiêm khắc, những hôm nào em mắc khuyết điểm, hay bị điểm kém thì bố lại bắt em làm bản kiểm điểm. Nghiêm khắc với em như vậy nhưng ẩn sâu trong con người của bố là một người bố yêu thương em vô bờ. Nhờ vào kỷ niệm một lần bị ốm mà em biết được điều đó. Hôm đó em bị sốt cao và mẩn mệt mê man, bố là người cuống quýt chạy ngược xuôi mua thuốc rồi gọi bác sĩ về khám bệnh cho em, đêm đến bố còn không ngủ và chỉ thức ngồi ở bên cạnh em để trông em, chốc chốc lại sờ trán xem em đã hạ sốt chưa và cứ như vậy cho tới khi trời sáng.

Nhờ trận ốm hôm đó mà em hiểu ra rằng những lần bố nghiêm khắc với mình cũng chỉ vì muốn em được tốt hơn, ngoan hơn và giỏi hơn. Vì thế mà em vẫn luôn yêu bố

em rất nhiều. Bố em! Một người trụ cột trong gia đình. Đối với em, bố không giỏi thể hiện tình cảm nhưng trong nhà bố luôn biết khi mình cần cương, cần nhu và dạy các con những điều vô giá trong cuộc sống. Bố cho việc lớn thành việc nhỏ, việc nhỏ thì cho qua.

Bố em là một tấm gương sáng cho gia đình. Tục ngữ có câu “con không cha như nhà không có nóc” và đúng là như vậy. Bố con như người cha trong câu tục ngữ ấy, là một con người mẫu mực, một trụ cột không thể thiếu trong gia đình em. Là một người siêng năng, kiên trì, thông minh khác hẳn những người khác và đã có ý định làm gì thì phải làm cho bằng được nên bố được rất nhiều người kính trọng. Em rất tự hào khi là con trai của bố, con sẽ luôn ghi nhớ những điều bố dạy bảo và sẽ cố gắng học thật giỏi để không phụ công ơn của bố.